

VORA VORA!

La contramosca balear

L'estiu del 2003 l'alcalde de Formentera, del Partit Popular, prenia una de les primeres decisions des que havia estrenat el càrrec: tancava Ràdio Illa, l'emissora municipal reoberta per l'anterior Govern local de la COP. I justificava així la decisió de desfer-se d'aquesta nosa: "Una institució pública no pot pagar un mitjà perquè, si ho fa, no estan garantides l'objectivitat ni l'honestat d'aquest mitjà." Dubt que cap periodista hagi preguntat a aquest savi què pensa del projecte de televisió autonòmica de Jaume Matas i del significat de les sigles IB3. La directora del futur ens públic, Maria Umbert, ha estat l'encarregada d'explicar el concepte en què es fonamenta la "mosca" balear, en un d'aquests actes titllats de "passa simbòlica": la I d'Illies; la B de Balears, lleugerament inclinada sobre la I i coronada per tres raigs que simbolitzen el sol i que es corresponen amb el 3, la suma de Mallorca+Menorca+Pitiüses (o potser la inicial dels 30.000 euros que s'ha pagat a l'empresa de publicitat que l'ha dissenyat). Si una de les icones identitàries més poderoses de què disposa qualsevol comunitat humana en plena era de la imatge és la de la seva televisió pública—de fet, la cohesió social ha de figurar entre els principals objectius de tot ens públic—, aquí hi ha alguna cosa que falla. El sol i el 3 són trets identitàris dels illencs? Entrem en una nova era confessional basada en l'heliolatria? O és que IB3 s'alimentarà d'energia solar? Dues illes i un arxipèlag sumen 3, però per què no 4 illes? La mosca solar no busca empatia ni un lloc en la història del grafisme, sinó tapar un altre 3 que paria la mateixa llengua i que té una mosca amb quatre barres.

Joan Mari
joan_mari@hotmail.com

La crònica

L'Exèrcit del Fènix i el fantasma de Juli Gonzàlez

Dilluns, 18 d'octubre

Rebel·lió professoral. La Conselleria d'Educació del Govern balear ha comunicat als professors de català que si els ho indica estaran obligats a corregir les proves de suficiència de català que organitza el Govern. El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes (STEI) considera un abús la pretensió governamental i ha anunciat que recorrerà als tribunals. Considera que els professors no hi estan obligats. Tot s'emmarca dins la guerra lingüística, en la qual els docents de català illencs s'oposen tant com poden a la política del Govern: fent boicot a la correcció de les proves, per exemple.

Dimecres, 20 d'octubre

L'Exèrcit del Fènix. Una cadena d'hipermercats rep un missatge electrònic que els encoratja, en castellà i en català, a etiquetar en català. El missatge també diu que, si en un termini de 24 hores no adapta la seva retolació, serà bombardejat per l'Exèrcit del Fènix. L'hipermercat s'espanta i ho denuncia a la Guàrdia Civil, que comença les seves perquisicions passant per alt que l'Exèrcit del Fènix és una al·lusió a l'univers de les novel·les de Harry Potter. Agents de la Benemèrita comuniquen el cas a l'Audiència Nacional perquè sembla un cas evident de terrorisme i amb perícia localitzen l'autor dels missatges, un jove de catorze anys veí de Lloret. A la seva habitació troben una estelada penjada a la paret—"Mira com té l'habitació", exclama un guàrdia vingut expressament de Madrid—, fan un escorcoll i l'interroguen a consciència. Quan s'aclareix que el jove—que, segons alguns mitjans, ha hagut d'anar al metge per un atac d'ansietat—només enviava e-mails per exigir l'aplicació de la llei, l'Audiència Nacional se'n desentén. A la Fiscalia de Menors la denúncia per "subvertir l'ordre constitucional o alterar greument la pau pública" fa el seu curs. La Plataforma per la Llengua recorda que exigir el compliment d'una llei no pot ser punible.

Sense pèls a la llengua. El Congrés dels Diputats aprova una proposició no de llei per instar el Govern espanyol a revisar la separació entre els estudis de "català" i "valencià" a les escoles d'idiomes que va establir el Govern del PP l'any 2003 (i que, a la pràctica, no s'havia arribat a aplicar enlloc). En l'origen de la resolució, aprovada finalment (després d'arribar a un text de consens amb el PSOE, que havia presentat una esmena a la proposició inicial) amb els únics vots en contra del PP, hi ha la proposició no de llei presentada per Isaura Navarro, diputada per EUPV i, dins d'aquesta formació, membre del corrent Esquerra i País. A banda de la comprensible satisfacció per l'aprovació, Isaura Navarro es va declarar "molesta" per "l'ambigüitat permanent del PSOE, que no vol deixar clara la unitat de la llengua". Vet aquí una diputada que treballa i parla sense pèls a la llengua.

Dijous, 21 d'octubre

L'Audiència Nacional. Els dos membres d'ETA acusats de participar en l'assassinat del regidor del PP de Viladecavalls Francisco Cano, Fernando García Jodrà i Lierni Armendáriz, testifiquen a l'Audiència Nacional que ni Laura Riera ni Zígor Larredonda (detinguts pel mateix cas) van col·laborar amb ells en la confecció d'aquell atemptat. Riera afirma que, en l'interrogatori que li va fer la Guàrdia Civil després de la detenció, va haver d'afirmar que ella—que treballava a l'Ajuntament de Terrassa—havia facilitat el número de la matrícula de Francisco Cano a Larredonda, encara que mai no ho va fer. Larredonda, que havia conegut García Jodrà, també ho nega, com nega així mateix haver mantingut cap relació amb García Jodrà en aquell temps. Riera i Larredonda, que des d'un primer moment van denunciar haver fet les seves declaracions després d'haver patit tortures, continuen detinguts, però no hi ha cap testimoni que els acusi. Durant aquest temps a la garjola, els dos joves han patit un

EL POLS

A l'esquerra, l'exgeneral Rodríguez Galindo, condemnat per la tortura i mort de Lasa i Zabala, que podrà acabar de complir la seva pena a casa. Sobre aquestes línies, Isaura Navarro, diputada al Congrés espanyol per EUPV i, en aquesta formació, membre d'Esquerra i País.

Carismes

Crec que va ser el filòsof Salvador Giner qui va dir que el carisma com a qualitat política dels dirigents era propi del països subdesenvolupats. I així ha de ser pel bé de la democràcia. Per governar una societat madura no cal posseir dots extraordinaris, ni estar ungit per l'Esperit Sant. En realitat, potser per maduresa civil o per casualitat, el ben cert és que avui hi ha pocs líders carismàtics. Aznar, Rajoy, Bush, Blair, Berlusconi... Gent de la pilera, com un altre qualsevol, o pitjor.

Tanmateix, quelcom hauríem d'exigir als nostres dirigents perquè justificaren la seua presumpta primàcia i ens mobilitzaren insultant-nos alguna il·lusió. L'observació és pertinent, especialment en allò que pertoca al País Valencià, on els dos màxims dirigents –per la major implantació dels seus partits, PP i PSPV– no alcen, cap d'ells, “un gat pel rabo”. Fins al punt que hauríem d'esbrinar amb atenció les qualitats de l'un i de l'altre per veure quin ens convé, si és que tots dos són candidats en les pròximes eleccions autonòmiques.

D'aquesta constatació podríem deduir que, ves per on, els valencians som un poble madur, que no necessitem l'ortopèdia de carismes ni engalipades. Ja m'agradaria pensar-ho. Llàstima que per poc que mires i penses, el que veus al cim de l'estament polític indígena és una mediocritat descoratjadora. És el que hi ha, i no podem adduir que es tracta d'un mal moment transitori. Ve de lluny. Tant és així que al si dels esmentats partits hegemònics hi ha qui pensa –perquè n'hi ha, d'aquests– que els pròxims comicis autonòmics els guanyarà qui abans haja canviat el seu candidat.

Per allò del carisma. I és que no madurem.

J. J. Pérez Benlloch

tracte dur i sense miraments per part dels diversos estaments penitenciaris.

Un apunt: fa uns dies es va saber que l'exgeneral Rodríguez Galindo, responsable del segrest, la tortura i mort de Lasa i Zabala, acabarà de complir la seva pena a casa.

'Sèrie' mítica. Darrer episodi del serial politicoeconòmic de Terra Mítica: el conseller d'Economia de la Generalitat Valenciana, Gerardo Camps, qüestiona la gestió de Paramount Parks per justificar que s'estiga negociant l'eixida de la multinacional abans que s'acabe el contracte que la lliga al parc temàtic. Continuarà...

L'OCB, contra el Govern Matas per TV3. La polèmica sobre les freqüències de TV3 (i del 33, així com de les emissores valencianes) no para a Balears. El president de l'Obra Cultural Balear (OCB), Sebastià Frau, insisteix a demanar a l'executiu central que “impedeixi” l'ocupació de la televisió autonòmica balear dels

canals que actualment fan servir les emissores autonòmiques valenciana i catalana.

El cas de l'escultura fantasma. Ho ha despatat Tomàs Llorens en un article publicat a la nova revista *Quaderns de l'IVAM*: avui dia hi ha al mercat una escultura falsa de Juli González. *Maternité*, com es titula l'obra fantasma, està, segons el primer director de l'IVAM i actualment conservador de la Col·lecció Thyssen, “plena de dubtes, morositats, amb falta d'espontaneïtat i de llibertat de moviment”. Malgrat que la famosa casa de subhastes Christie's l'oferís recentment al madrileny Museu Reina Sofía, i malgrat també que l'atribució a l'escultor barceloní hagués dut l'obra a una exposició al Kunstmuseum de Berna (Suïssa), Llorens ha estat taxatiu: l'escultura és falsa. “Mentrestant, l'obra continua al mercat de l'art”, ha explicat Llorens. I, si passa, millor.